

der Ægteskabet. Herfra gjøres ved Loven Undtagelse for visse (emfiteutikariske) faste Ejendomme, Gaver, der udtrykkelig ere skjænkede til Særeje, og Klædningsstykker. Mere omfattende Afgivelser fra Reglen gjøres med Hensyn til Formue, der medbringes til, og Arv, der arves under en Persons andet eller følgende Ægteskab. Vi nævne disse Undtagelser for at vise, at de ikke i nogen meget høj Grad formindske Formuefællesskabets Omraade. Dette er i Portugal som i Danmark Reglen. Men i Portugal har man draget de Følger, som et Fælleseje mellem sideordnede Personer maa medføre, idet man har anerkjendt Hustruens Del i Raadigheden over, hvad hun er Medejer af. Hun kan ikke stifte Gjæld uden Mandens Samtykke. Men han kan heller ikke forpligte Fællesformuen uden hendes Samtykke. Den Gjæld, Ægtemanden stifter under Ægteskabet ved en uden Hustruens Bemyndigelse indgaaet Kontrakt, kommer slet ikke til at hvile paa Hustruens Del af Fællesformuen. Og hvad Mandens Del af Fællesformuen angaar, da hæfter den vel for en saadan Gjæld, men Fordringshaveren kan ikke udøve sin Ret til Skade for Hustruen. Han maa afvente Formuefællesskabets Ophør ved Døden eller paa anden Maade, før han kan inddrive Gjælden. Man vil da se, at der her er sørget for, at Manden nødes til at søge sin Hustrus Samtykke til alle vigtigere Retshandler. Thi bortset fra de sjældnere Tilfælde, hvor der er Særeje af større Betydning, vil en Kreditor naturligvis ikke lade sig nøje med en Fordring, der først kan inddrives i en uvis, muligvis fjærn Fremtid. — Fremdeles bestemmes det, at, hvis Manden paadrager sig Strafbøder, Erstatningspligt for skadegjørende Handlinger eller Gjæld, der hidrører fra Spil, Løsagtighed eller andre Laster, da kan saadan Gjæld ikke kræves betalt af Fællesboet. Den samme Regel gjælder om Hustruen. — Tilfalder der Manden en Arv, kan han ikke uden Hustruens Samtykke vedgaa Arv og Gjæld.

Hvad angaar Raadigheden over Ægtefællernes faste Ejendomme, da bestemmer Loven: „Manden kan ikke afbænde eller paa nogen Vis behæfte de fælles faste Ejendomme uden Hustruens Samtykke. I Tilfælde af Uenighed eller ubegrundet Modstand kan Hustruens Samtykke erstattes ved Dommerens Afgjørelse.“ Hustruens Samtykke kræves ogsaa til Salg af faste Ejendomme, der ere enten hendes eller Mandens Særeje. Kun for det rørlige Gods, Løsøret, er Grundsætningen om Hu-